

העדות (שלמה ויפרבניק)-

הפחד הלך וגבר, ובשעת הפוגה ברחו רבים מהעיר, ובכללם משפחתי: אימי, גיטל, אחי, יצחק, אחותי שרה ואני- רצנו כאחוזי תזזית אל השדות. רבים מהנסים על נפשם נהרגו מצליפות המטוסים שצללו לעברם והרגו בהם. הגרמנים ירו ללא רחם לכל עבר. אנשים נהרגו על כל צעד ושעל ואנו דרכנו על הגופות בשעת מנוסתנו אל השדות. רצנו בתוך סבך האנשים, חוששים להירמס תחת רגלי ההמון השועט. הדי הפצצות הילכו עלינו אימים וחרדה לגורלנו קנינה בכל.

כל העת שמענו סביבנו צעקות של הגרמנים וגם כשהחשיך ועלטה ירדה על העיירה המשכנו להימלט. כשהתרחקנו מן הכביש לא נשמעו עוד צעקות, והשתרר שקט מופתי. הגרמנים הפסיקו לרדוף אחרינו. אבי לא היה איתנו בשעת הבריחה. הוא נתפס בידי הגרמנים ונלקח למקום לא ידוע.

רפלקציות אישיות:

מיטל- עבדנו בעבודת צוות לכל אחת היה תפקיד כך שזה הקל עליו שאפשר להעזר אחת בשנייה. בנוסף למדתי על סיפור שלא ידעתי לפני.

מיה- במהלך הפרויקט למדתי על עדות חדשה שלא הכרתי. לפני הפרויקט, לא ידעתי כיצד עובד כל תהליך עשיית סרט, וגם את זה למדתי. חילקנו את רוב התפקידים בין כל חברות הקבוצה כך שכל אחת עשתה מה שהיא טובה בו וכך הקלנו על תהליך העבודה ושיתפנו פעולה.

ליאן- במהלך הפרויקט למדתי על עדות שלא הכרתי לפני. העבודה הייתה כיפית, עבדנו בעבודת צוות וכל אחת לקחה חלק בעבודה וכך הקלנו על תהליך העבודה.

מעין- במהלך הפרויקט למדתי על משפחתי יותר ויצאה לי הזכות להכין סרטון על עדות של אח של סבתא שלי שלמה ויפרבניק ז"ל. נהנתי מאוד לשחק בסרט שעשינו ולעבוד ביחד עם קבוצתי וללמוד לעשות דברים חדשים.

מאיה -במהלך הפרויקט למדתי על סיפור חדש סביב השואה שאני אזכור תמיד, הסיפור נגע בי מאוד והיה לי משמעותי לשמוע אותו ולהנציח אותו. נהנתי מאוד לשחק בסרט, זאת הייתה חוויה חד פעמית מרגשת ומאחדת מאוד.